

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Seculum IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

LXI. WAZZO XXXV. ARCH.

WAzzo in Sede Trevirensi annis 19. ad annum nimirum 810. usque sedit, tempore Ecclesiæ denuo florentissimo, quo nimirum D. Leo III. & Carolus M. Imperator collatis studiis Romanas Aras identidem altiùs evehere, & promoverè laborârunt. Laudavit conjunctam utriusque operam ante alias Trevirensium Ecclesia, quam Leo præsentia suâ, & privilegiis exornavit; Carolus verò unà cum fratre Carolomanno Austrasiæ Rege eadem ferè ætate mortuo, donis & divitiis honoravit. Caterùm Wazzonis res gestas tacuit antiquitas.

S E C U L U M IX.

LXII. AMALHERIVS. XXXVI ARCH.

Amalherius illustris familiæ juvenis, sub Alcuino eximia famæ Magistro, didicit literas eo fructu, ut Latinæ simul & Græcæ linguæ peritissimus haberetur. In literis proficisse adeò profuit, ut licet Carolus M. Trevirensium Ecclesiæ Archipræsulem optaret, & offerret D. Ludgerum, Canonici nihilominus Amalherium sibi eligendum existimârint, & ipsum sublimi Sede dignissimum judicârunt Ludgerus. Quanti eundem fecerit Carolus, vel ex eo licet æstimare, quòd Legatum Constantinopolim ad Michaelèm Orientis Imperatorem, pro pace & amicitia stabilienda miserit Amalherium primis aditæ suæ dignitatis, Caroli verò imperantis annis ultimis: altero enim post abitum suum anno Constantinopoli redux Legatus, Imperatore vitâ functo, & Aquisgrani sepulto, Ludovicum Pium invenit Cæsarem. Ferunt ab Amalherio institutum esse morem convocandi ad Sacra populum in hebdomate sancta crepitaculis ligneis, eò quòd eundem morem in Oriente pridem institutum didicisset. Non pauca alia, quæ tum Constantinopoli, tum Romæ vidit, &

cunctis probari intellexit, Trevirensi Ecclesiæ observanda præscripsit; ut verò firmarentur longiori usu facilius, exemplis, quoad per negotia publica licuit, suis communivit in choro arboriter assiduus. Unde in absentia sui, ne quis absentem existimaret, Adalmatum & Herilandum, nec non Theganum, doctrinâ & morum probitate viros eximios sui loco constituit, ut ritè arbitrarentur, & custodirent omnia non verbis, quàm exemplis potentiores. Annis 32. instar syderis fulsisse Amalherium, unâ cum Brovvero tradiderunt non pauci, qui miraculis clarum in Divorum Album fortè relatum esse meminerunt. *Vid, Trithem. MS, Latium &c.*

LXIII. HETTI, XXXVII. ARCH.

Hetti ab aliis Hetto nuncupatus, inque Mediolacensi monasterio Abbatis munere strenuè functus, Trevirensis Ecclesiam tum natalibus suis clarissimis, tum insignibus meritis illustravit, quod hisce lineis docet Brovverus: *generosis ortum natalibus, magnisque rebus, & honorum titulis insignitum novimus &c.* Maximi fuisse habitum, indicârunt epistolæ ab Hincmaro Rhemensium Archiepiscopo celeberrimo ad Hettonem datæ, quibus ab eodem tanquam discipulus à Magistro instrui, & tanquam filius à patre corrigi humanissimè petiit. Quin eminuit Hetto non apud æquales modò, sed apud Imperatorem ipsum Ludovicum confusio & autoritate maxima, cuius ut vivi gratiâ permultùm valuit, ita in manibus suis mortui liberalitate Ecclesiam suam plurimum locupletavit: Hetto enim Archiepiscoporum omnium primus, *Indominicatum*, ut vetus diploma loquitur, Diocesi suæ adjunxisse existimatur. S. Paulini Clerum in Waldriola, & Reinonis campo plurimis auxit beneficiis, quæ de suo decerpere & erogare nihil ipse dubitavit. Eiusdem Imperatoris liberalitate fretus, confluentiam S. Castoris Collegio ornavit, & eiusdem Divi Reliquias eò Car-

donâ

donâ transtulit, quò & brachium S. Goaris perlatum est. Tumulo Hettonem illatum esse anno 850. post annos circiter 18. plurimum Scriptorum est opinio.

LXIV. HETTO THEIDGAVDVS,

XXXVIII. ARCH.

Hetto Theidgaudus Hettonis nepos, & in monasterio Mediolacensi Abbas Successor, æmulari in rebus omnibus vel patrum, vel avunculum suum est creditus, ut neminem ipso Trevirensium mitrâ digniorem censerent legitimi electores. Verùm spei non respondit optatus rerum eventus: ipsa enim non multò post urbs princeps magnis tempestatibus concussa, & ostentis territa, majorum malorum sensit esse præludia. Ecclesiæ tunc vim inferebant partim domestici, partim externi hostes maximam; unde Synodus Episcoporum Confluentiæ, absente Theidgaudo Archiepiscopo, in templo S. Castoris est habitata an. 860. ubi in præsentia Lotharii, Ludovici & Caroli Regum de Ecclesiasticorum defensione constitutum fuit, ut more à majoribus tradito, starent. Nihilominus eodem anno Theidgaudus cum Præposito aliisque Clericis à seditiosis civibus, & mixtis prædonibus captus, atque ad edendum jusjurandum libertatis recuperandæ spe adactus, obligatione sua gravi metu extorta, Pontificis Nicolai I. autoritate est solutus. At inde Lotharius Rex in repudio Theutbertæ conjugis, Walrada pellice substituta, Theidgaudum unà cum aliis Episcopis transversum egit. Haud profuit monuisse severissimè, ut Lotharii partes Archipræsul relinqueret: quare ab Hadriano II. Pontifice confixus anathemate, in Italia miserè periit an. 869. Interea in Theidgaudi cathedra sedisse monstruosum canem ferunt.

LXV, BERTHOLPHVS, XXXIX ARCH.

Bertolphus ex Abbate Mediolacensi, Carolo Calvo plurimum favente, contra Waltonem Monachum à Ludovico Germanorum Rege obtrusum, eligitur, vir tanto honore & meliori tempore dignissimus: vixit namque in Ecclesiæ statu, Normannis latè omnia vastantibus. Ut proinde Sanctorum saltem pignora tutò quiescerent, subterraneis illa passim recondita locis, & sequentibus seculis diu ignorata latuère, donec reperta, cum multorum gaudio & salute in lucem denuo sunt eruta. Nec cautela in tempore fuit nimia; nam Godefridus Normannorum, & Sigefridus Dannorum Reges Coloniam, Treviros unaque urbes alias everterunt. In comuni eoque gravissimo rerum discrimine Virgines à S. Symphoriano nomen habentes, Trevis ad D. Modoaldi tumbam supplices impetrârunt, ut intra 30. dierum spatium omnes optata mors eripuerit, antequam civitas ipso Cænæ Dominicæ die sacro propemodum omnis solo est æquata. Miraculum accessit alterum, quo D. Paulini Basilica flammis ab hoste nequicquam petita fuit. Imò & ejusdem tumba in aere vacuo hæsit pendula in annos dein complures, post revulsas, quibus antea tenebatur, catenas ferreas. Contigere hæc anno seculi IX. 83. qui fuit Bertholpho Archipræsuli inter vivos penultimus: annis igitur sedit 14.

LXVI RADBODVS, XL. ARCH.

Radbodus non minùs, quàm Antecessores varii ex Abbate Mediolacensi Trevirensium peridoneus esse judicatus fuit Ecclesiæ, cuius curam gessit laudatissimam difficillimo sanè tempore, quo Normannorum alii post alios impetum tentârunt, & Hugo Waldradæ ex Lothario filius Lotharingiam Carolo erpturus, Godefridum Ducem evocavit. Verùm victor Carolus Hugonem interceptum oculisque privatum Pruniensî Monasterio

rio inclusit, mox & ipse non imparem sustinens fortem, dum Richarde legitima conjuge rejecta, aliarum amplexibus adeò se implicuit, ut sceptro regnòque orbatus, vix haberet, unde viveret. Radbodus interea post celebratam Moguntia Synodum, dono Arnolphi Imperatoris S. Servatii Abbatia auxit Trevirensis Ecclesiam. E contrario idem Imperator S. Maximini vel monasterium vel, ut vocamus, Abbatiam Meringaudo inter Seculares Duci obtulit, qui eapropter membris captus omnibus, meritò à Superis videri potuit esse punitus, praesertim cum non, nisi ad D. Maximinum fuis precibus est restitutus, ex monasterii hoste, ejusdem amicus effectus ad sepulchrum usque constantissimus. Ut resarciretur etiam damnum maximum à Normannis illatum, Ecclesiae Trevirensi à Ludovico IV. Imp. donatum est Sirckium cum juribus aliis intra & extra urbem vectigal exigendi. Hæc aliâque beneficia à Supremis Capitibus in Trevirensium Sedem collata, Radbodum suum Principem Authorem jure venerabantur, Gubernavit Ecclesiam suam ad annum usque 918. per annos Sedis 32.

SECVLUM X.

LXVII. RVOTGERVS. XLI. ARCH.

Ruotgerus Radbodo animi magnitudine, & virtutibus aliis minimè impar, Cleri populique suffragiis in Archipræsulem electus est, non expectato ullius Regis annutu, uti nupè Ecclesiasticorum in jurium & bonorum violatores volebant. Adversa valetudine ut plurimum afflicto, & valetudinem pristinam votis omnibus flagitanti, D. Maximinus rem optatam promisit, si corporis sui Reliquias rursus hostium oculis ereptas, terræ gremio committeret. Data servatâque fides Maximino, qui fidem sedulo servanti restituit sanitatem, Restituta sanitas tan-

tum